

خه و بينینی چاک له لایهن خوای گوره وهیه، وخه و بینینی ناخۆش له لایهن شهیتانه وهیه

له ئەبی قەتادەووە -پرهزای خوای لیبیت- که پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- دەفرمویت: «خه و بینینی چاک له لایهن خوای گوره وهیه، وخه و بینینی ناخۆش له لایهن شهیتانه وهیه، ئەگەر یه کیکتان خه و پکی بینی که لئی دترسا ئەوا باسی سئ جار تف بکات به لای چه پیدایا، و په نا بگرئ به خوای گوره له شهڕ و خراپه ی، ئەگەر (وا «پرهفتار بکات) ئەوا خه ونه که زیانی پئ ناگه یه نیت [سه حیح - راست] [(البخاری و مسلم) هاوران له سه ری]

پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- پیمان راده گه یه نیت که خه ون بینینی خۆش و ئاسووده به خش له خودا وهیه، و ئەو خه ونه ی چهزی پیناکات و دلته نگی ده کات له شهیتانه وهیه. هه رکه سیک له خه وندا شتیکی بینی که چهزی پیناکات؛ ئەوا با تف بکات به لای چه پیدایا، و په نا به خودا بگرئ له شهڕ و خراپه ی ئەو خه ونه؛ ئەگەر به م شیوه یه پرهفتار بکات ئەوا خوای گوره ئەم شتانه ی کردوو به هۆکاری سه لامه تبوون له و شهڕ و زیانه ی که له وهیه به هۆی خه ونه ناخۆشه که وه تووشی بیت.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3586>

